

כניסת השבת
ירושלים : 16:00
חברון : 16:11
יציאת השבת
ירושלים : 17:15
חברון : 17:12
שבת שלום ומבורך !

חדשות מהשטח

שיעור תניא

יום רביעי בשעה 20:15 באולם הכולל
כיבוד קל במקום.

חברותא בחסידות

אתה רוצה להעמיק ולגלות את הפן הפנימי של תורה, אך זה נראה קשה, לא מוכר. עומדת בפניך הזדמנות! התקשר לרב דוד רוזנפלד בטל. 054-5218770 ונסדר לימוד בחברותא בתורת החסידות.

ט' י' כסלו

ביום שני הקרוב, ט' כסלו, יחול יום הולדתו של כ"ק אדמו"ר האמצעי, האדמו"ר השני לשושלת חב"ד. למחרת, ביום שלישי י' כסלו יחול חג הגאולה בו מציינים את שחרורו של אדמו"ר האמצעי מהכלא הרוסי.

נציין את שני הימים האלו בהתוועדות ביום רביעי בשעה 20:15 באולם הכולל.

הקדשה

הגיליון מוקדש עליו נשמת אסתר בת דוד

תגובות

הרב דוד רוזנפלד, 054-5218770

chabadkt@012.net.il

www.chabadkt.org.il

נא לשמור על קדושת הגיליון

מיעקב עד ימינו !

סיפורי התורה בכלל, וסיפורי האבות בפרט, אינם כתובים סתם, ללא מטרה אלא כל סיפור, וכל מאורע בא ללמד אותנו הוראה בעבודת ה'. סיפורי האבות מהווים מקור להשראה בחיינו היום, כפי פתגם חז"ל "מעשה אבות, סימן לבנים". מפרש הבעל שם טוב שסימן לבנים פירושו שהבנים, כלומר הדורות האחרונים, יעברו אותם מאורעות, אותם ניסיונות שעברו האבות. התנהגות האבות היא זו שצריכה ללמד אותנו איך להתמודד עם שטף המאורעות שאנחנו חיים. אם כלל זה נכון עבור כל האבות, הוא נכון שבעתיים עבור חיינו של יעקב אבינו, בחיר האבות. לכן יש להתבונן בסיפורו של יעקב אבינו וללמוד ממנו לגבי חיינו היום.

יעקב אבינו עוזב את ביתו של יצחק ורבקה. הוא עוזב את החממה של תורה ועבודה על מנת ללכת לחרן, ולבנות שם את ביתו. בדרך, בעת יציאתו מארץ ישראל, הוא מקיף את ראשו בגל אבנים. מסעו של יעקב אבינו מסמל את המסע של הנשמה היהודית, היורדת ממקומה, מקום מלא קדושה ואלוקות, לחרן, חרון אף של מקום, לעולם הזה הגשמי, מקום בו האלוקות בהעלם. מסע זה הכרחי לנשמה על מנת להשלים את מטרת בריאתה. מסעו של יעקב אבינו הוא גם המסע של כל יהודי שבשלב מסוים בחייו עוזב את חממת הישיבה בה הוא למד תורה כל הזמן. הוא יוצא מהקדושה כדי להתחיל להתמודד עם העולם הגשמי וניסיונותיו. מסעו של יעקב אבינו הוא גם מסעו של היהודי שמתחיל את יומו בקדושה, בתפילה ובלימוד תורה, כל אחד לפי אפשרותו, ויוצא במשך היום להתפרנס. יש לדעת שבתחילת המסע הזה, יש להגן על הראש. אמנם יהודי חייב להתעסק עם העולם הגשמי ודווקא בעולם הגשמי הוא יכול לגלות את הנוכחות האלוקית המוסתרת, אבל כדי להצליח במשימה זו ולא ח"ו ליפול בפיתויי העולם הגשמי ותענוגיו, יש תחילה להגן על הראש. ראשו של היהודי צריך תמיד להיות מחובר עם הקב"ה. ראשו של היהודי מנצל כל רגע פנוי לחזור פסוקי תורה בעל פה, ללמוד עוד משנה אחת וכדומה. אחרי הקדמה זו, ניתן לרדת לחרן, לעבוד שם ודווקא שם לבנות את בית ישראל באופן שמיטתו שלימה, ללא פגם. דווקא אחרי הקדמה זו, יעקב אבינו, בעת חזרתו לארץ, יכול להצהיר עם לבן גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי. לא ויתרתי על אף מצווה, שמרתי על קלה כחמורה. כך כל יהודי, אחרי הקדמה זו, יכול כל יהודי להתמודד עם ניסיונות העולם הגשמי להישאר שלם בשמירת המצוות, לשמור על קלה כחמורה עד שהוא יגיע למצב בו הוא יוכל להצהיר שהוא הצליח לעמוד במשימתו בעולם.

השבוע, חזרו שלוחי הרבי מליובאוויטש, איש איש למקום שליחותו. כל אחד מהם החליט לעזוב את משפחתו, לעזוב את הסביבה הדתית בה הוא היה גר, כדי ללכת למקומות רחוקים בגשמיות ועוד יותר ברוחניות. אחת בשנה, הם מתאספים בחצרו של הרבי ב770 שבני יורק כדי לשמוע אחד מהשני, ללמוד אחד מניסיונו של השני, לשאוב מהאווירה המיוחדת של השהייה בד' אמותיו של הרבי. אבל בעיקר כדי לצאת שוב עם כוחות מחוזקים למקום שליחותם ושם למצוא כל יהודי ולקרב אותו לאביו שבשמים.

נתפלל שבקרוב ממש נוכל לעמוד ולראות שהושלמה המשימה של מפעל השליחות בבניין בית המקדש השלישי וגילוי השכינה לעין כל.

נהגו לומר החסידים הזקנים: אהוב יהודי - והקב"ה יאהב אותך,

עזור ליהודי - והקב"ה יעזור לך, קרב יהודי - והקב"ה יקרב אותך.

מעשה שהיה

סליחה מתוזמנת

'סוד נפש האדם' הוא שמו של שיעור פופולארי המתקיים בבית חב"ד בטבריה עלית מדי יום שלישי. השיעור, שנמסר על ידי מנהל המקום הרב עמרי בן עקיבא, מיועד לנשים ועם הזמן הולך ומתרחב מעגל המשתתפות בו. עיקר הפרסום על השיעור מתבצע בהודעות כתובות. לקראת כל שיעור נשלח מסרון תזכורת לטלפונים הניידים של המשתתפות ושל משתתפות פוטנציאליות, שבדרך כלל הופכות למשתתפות פעילות.

בין מקבלות התזכורות נמצאת חברה משכבר הימים של אשתו של הרב בן עקיבא. אותה חברה אינה שומרת מצוות והיא גם עסוקה מאוד, כך שההודעות אליה לא הניבו את התוצאה המיוחלת. אולם אשתו של הרב בן עקיבא לא ויתרה והמשיכה לשלוח אליה תזכורות.

לאחר שנה שלמה של תזכורות שבועיות ושל הבטחות חוזרות ונשנות מצד החברה כי אכן תגיע לשיעור, זה קרה. החברה הופיעה, לשמחתה הגדולה של אשתו של הרב בן עקיבא.

בסיום השיעור, כמדי שבוע, העביר הרב בן עקיבא את שרביט הדיבור לרעייתו. מנהגה היה לחתום את השיעור בסיפור על הרבי מליובאוויטש. הפעם נסב סיפורה על יהודי לא חסיד חב"ד, תושב ארצות הברית, שנוצר קשרי חברות בינו לבין חסיד חב"ד. אותו יהודי היה נשוי שלוש שנים ועדיין לא נולדו לו ילדים. רופאים שטפלו בו ובאשתו טענו כי סיכוייהם ללדת פחות מקלושים.

בעצת ידידו החסיד ובליווי, הוא הגיע אל הרבי. היה זה בשנת תשי"כ (1950). לאיש נקבע תור להיכנס אל הרבי בשעה מאוחרת מאוד, וכאשר נכנס אל חדר ההמתנה - 'גן עדן התחתון', כפי שמכונה בפי החסידים - חשכו עיניו. המקום היה עמוס באנשים שהמתינו לתורם, ולהערכתו יגיע אור הבוקר עוד בטרם ייכנס אל הרבי.

האיש כבר חשב לעזוב מרוב עייפות. הוא העלה את הרהוריו בקול לפני רעהו החסיד שהיה עמו. לצדם עמד חסיד אחר ששמע את הדברים ונדהם: "אני הגעתי לכאן מאוסטרליה הרחוקה, רק בשביל להיכנס אל הרבי - ואתם, בשביל המתנה של כמה שעות מוכנים לוותר על החוויה העילאית הזו?!"

התוכחה העדינה עשתה את שלה. האיש נשאר ועם השחר העולה נכנס אל הרבי. הרבי שמע מפיו על כל הטיפולים שעברו והביע מורת רוח. לדעת הרבי, זו לא הייתה הדרך לפתירת הבעיה. הרבי הפתיע את האיש בשאלה מכיוון בלתי צפוי: "האם

בראי הפרשה

יקרא את שם המקום הוא בית

א-ל (בראשית כח, ט)

הגמרא אומרת כי כל אחד ואחד משלושת האבות כינה את מקום המקדש בכינוי שונה: אברהם קרא לו 'הר', שנאמר: "בהר ה' ייראה"; יצחק כינה אותו 'שדה', שנאמר: "ויצא יצחק לשוח בשדה"; ואילו יעקב קראו 'בית', שנאמר: "ויקרא את שם המקום ההוא - בית א-ל".

ומסיימת הגמרא, שהמקדש יהיה "כיעקב, שקראו בית", כפי שנאמר בנבואת ישעיהו שבזמן הגאולה יאמרו הגויים: "לכו ונעלה... אל בית אלוקי יעקב". הם יקראו למקדש "בית אלוקי יעקב", ולא בית אלוקי יצחק או אברהם, כי רק יעקב קראו 'בית'.

מידת האמת

בית מסמל קביעות. אדם המתגורר בהר או בשדה, אינו גר שם דרך קבע; הקביעות היא דווקא בבית. מכאן, שדווקא אצל יעקב קיימת קביעות שלא הייתה אצל אברהם או יצחק. ולכאורה, דווקא חיי יעקב הם פרשה מתמשכת של טלטולים ונדודים, ועד ששנותיו הטובות ביותר היו שבע-עשרה השנים האחרונות במצרים?

מכאן, שהקביעות אצל יעקב היא במהותו הפנימית ובקו המרכזי של עבודתו. יעקב עבד את בוראו בדרך שיש בה קביעות ונצחיות, ולכן נאמר "יתין אמת ליעקב", כי מידתו של יעקב היא מידת האמת.

יש התנגדות

אברהם אבינו פעל במידת החסד, מידת האהבה, כפי שכונה "אברהם אוהבי". הוא העניק חסד לכול, וגילה קדושה אלוקית לכול. אולם מאחר שעבודתו הייתה ממוקדת בקו אחד, קו החסד, הייתה קיימת אפשרות להתגברות המידה המקבילה לה בצד השלילי. לכן יצא ממנו ישמעאל, שהצטיין בחסד של סטרא-אחרא. לכן הגרים שגייר אברהם חזרו לסורם.

יצחק פעל בקו הגבורה, יראה ופחד, כפי שנאמר "ופחד יצחק". מידתו הייתה - יראת ה' וההתבטלות המלאה כלפיו. אך מכיוון שגם מידה זו מאופיינת בקו אחד, יכולה לקום נגדה המידה המקבילה - היראה הזרה ומידת הכעס, שהיא הגבורה של הצד השני. הביטוי לכך הוא בעובדה, שמיצחק יצא עשיו.

מיזוג הניגודים

השלמות האמיתית הייתה אצל יעקב, המכונה 'בחיר האבות'. הוא עבד את הקב"ה במידת הרחמים, הנקראת 'הקו האמצעי', מפני שהיא ממזגת את האהבה והדין. כנגדה אין מידה מנוגדת, ולכן דווקא על יעקב נאמר שימיטתו שלמה, ולא היה פסול בצאצאיו.

זוהי הקביעות והנצחיות שהייתה ביעקב אבינו, ולכן בית-המקדש השלישי הוא כנגד יעקב, שקראו 'בית'. בית-המקדש השלישי יבטא אף הוא את 'הקו האמצעי', הממזג את החסד והגבורה, האהבה והדין, ולכן יתקיים לנצח, עד שגם אומות העולם יאמרו: "לכו ונעלה אל הר ה', אל בית אלוקי יעקב, ויורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו".

(מאת הרבי מליובאוויטש, על-פי לקוטי שיחות כרך טו)

לפני שנישאת עם אשתך, נפגשת עם נערה אחרת למטרת נישואין?."

"אכן", השיב מעצם השאלה. האיש, משתומם

"כאשר נפרדתם, האם זיהית כי היא פגועה?", הוסיף הרבי ושאל.

"לדעתי היא לא נפגעה", ענה האיש. "הסברתי לה מדוע איננו מתאימים."

"דע לך כי היא כן נפגעה", אמר הרבי. "והיא גם עדיין לא מצאה את זיווגה. דאג להעביר אליה בקשת מחילה, ובעזרת השם תיפתר בעייתה וגם בעייתכם."

המום לחלוטין, יצא האיש מחדרו של הרבי. בהזדמנות הראשונה שהתאפשר לו, התקשר לאחיה של אותה נערה, ומן השמיים דאגו כי האחות תימצא בביתו. האיש העביר אליה בקשת סליחה, והנערה השיבה כי סולחת בלב שלם.

כעבור זמן קצר מצאה אותה נערה את זיווגה, ובד בבד - נפקדה רעייתו של האיש בפרי בטן.

אשתו של הרב בן עקיבא סיימה את הסיפור, ובמחוחו של בעלה דגדה מחשבה סוררת. יש סיפורים יפים ומרשימים יותר. מדוע בחרה אשתי דווקא בסיפור הזה?."

בעודו מהרהר, קמה אותה חברה שזו לה הפעם הראשונה בשיעור ואמרה: "ידעתי! ידעתי שהוא לא סלח לי!!"

כל המשתתפות נשאו אליה עיניים וחיכו כי תסביר את דבריה. והיא סיפרה: "גם אני נשואה שלוש שנים ועדיין אין לי ילדים. וגם לי היה פעם קשר עם בחור למטרת נישואין ובסוף נפרדנו. עכשיו אני מבינה כי אכן הוא פגוע ממני..."

ברור קצר העלה כי הרב בן עקיבא מכיר את אותו בחור. בעבר, היה עמו בקשרי ידידות קרובים. הוא הבטיח לאישה כי יבקש ממנו בשמה סליחה ומחילה, ובעזרת השם - תפכי בקרוב לאימא."

"אמן!", קראו כל המשתתפות.

כבר למחרת קיים הרב בן עמרי את הבטחתו והתקשר לידידו. אותו ידיד נתן לו את מילתו כי סולח לאישה, ואמנם לא ארכו הימים והנס התרחש: משאלתה הנכספת של האישה התגשמה...

מאז, עדיין לא שבה האישה להופיע בשיעור. היום והשעה לא כל כך מתאימים לה. הקדוש-ברוך-הוא דאג כי תצליח להגיע דווקא באותו שיעור בו יסופר הסיפור שתואם בדיוק לבעייתה - כדי שתדע כיצד לפתור אותה.